

I løbet af aftenen lærte vi så om aboriginals fra Australien og om maorier fra New Zealand, der var lange soldanse garneret med uddybende forklaringer fra kommentatoren vedrørende deres tro og kultur. Vi lærte også henholdsvis om voodoo og astrologi fra to gæster i studiet, der forklarede, hvad essensen er i disse måder at anskue verden på.

Da vi nåede til Bethlehem, hørte vi korsang, og rammerne var sat for at fortælle om kristendommens vugge, indhold og historie, men sådan skulle det ikke være. I stedet hørte vi, at år 2000 slet ikke er det rigtige årstal, og at selve datoen nok heller ikke er korrekt. Der var ingen substans i dækningen, da det kom til det kristne grundlag, som der var vedrørende aboriginals, maorier, voodoo og astrologi.

Seernes kendskab til den kristne religion og kultur blev næppe større i løbet af nytårsaften, og midnatsgudstjenesten nytårsnat var i øvrigt henvist til DR 2, altså til et minimalt publikum. Således blev Danmarks indgang til det nye årtusinde i de danske public service-mediers favn fuldstændig løsrivet fra det helt oplagte: at vor tidsregning bygger på tidspunktet for Jesu Kristi fødsel.

Disse forhold bekymrer mig langt mere end den såkaldte islamisering. Manglende kendskab til, respekt for og påskønnelse af kristendommen og de værdier, der ligger i vores kristne kulturarv, fører nemlig til historieløshed og værdiløshed. Mange danskere er blevet fremmedgjorte over for vor egen tradition og kultur, og det er en udvikling, vi selv er ansvarlige for. Det er nemt, ja faktisk alt for nemt at skyde skylden på dem, der tager deres tro og traditioner mere alvorligt.

Det, der i langt højere grad truer os som danskere, er, at vi er blevet forlegne over for vores egen kulturarv, mens vi fascineres af andre. Når det er sagt, anerkender jeg naturligvis, at der kan opstå problemer, når fremmede kulturer mødes. Udlændinge, der kommer til vores land, skal naturligvis sætte sig ind i vores kultur. Det må vi godt kræve af dem, præcis som vi sætter os ind i fremmede kulturers omgangsformer, verdensopfattelser og værdier, inden vi rejser ud i den store verden. Men til gengæld må vi tilbyde dem gode muligheder for, at de orienteres grundigt om dansk kultur, herunder kristendommen og danske værdier, og vi skal turde stå fast på disse værdier i vores eget land, f.eks. hvad angår respekten for kvinder, deres

selvudfoldelse, uddannelses- og arbejdsmuligheder og valg af partner.

Når vi underviser nytilkomne i dansk kultur og danske værdier, skal det gøres med respekt. Hvis vi signalerer ligegyldighed over for vores egen kultur, hvordan i alverden skal vi så kunne forvente, at andre vil vise vores kultur respekt? Jeg håber, at dækningen af kristendommen nytårsaften og -nat på public service-kanalerne ikke giver et dækkende billede af, hvordan der normalt undervises i kristendom og dansk kultur på diverse integrationskurser, for så står vi virkelig over for en værdirussel – en værdirussel, der kommer fra os selv og ikke fra den såkaldte islamisering.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det var en vældig god tale, fru Tove Videbæk holdt her, og jeg var glad for, at jeg ikke hørte noget i den om, at man mener at kunne gøre noget ved ubegrundet frygt gennem skræmmekampagner. En meget stor del af debatten i dag handler jo om at bruge skræmmekampagner over for en frygt, som er ubegrundet.

Vanskeligheden for os i dag er ikke, at folk er ligeglade. Det, som Dansk Folkeparti er udtryk for, er jo ikke, at man er ligeglad, men at man har en fuldstændig fejlagtig opfattelse af, hvad den kristne kultur er. Dansk Folkeparti er jo ikke ligeglade, og man kan heller ikke kalde dem fascineret af andre kulturer. De er sunket ind i en reaktionær, selvbeskyttende, autoritær forestillingsverden, som de af dyb uvidenhed kalder kristen. Det er det, der er problemet.

Så siger man, at vores autoritet er truet. Jeg er meget glad for, at Kristeligt Folkeparti i hvert fald i ordførertalen ikke støttede det standpunkt, og jeg håber, man lader det blive ved det, så der ikke kommer nogen skræmmekampagner fra Kristeligt Folkeparti, for det ville være meget ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil da godt lige spørge fru Tove Videbæk og Kristeligt Folkeparti lidt om det her, for jeg hørte positive toner over for den intention, vi har haft med forespørgslen fra Dansk Folkepartis side, i fru Tove Videbæks tale. Men jeg hørte også, at man først og fremmest mente, at den danske kultur primært trues af en manglende